

Deca sa smetnjama u razvoju (teškoće u razvoju usled urođenih smetnji i socijalnih uslova)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 18 | Nivo: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača, Subotica

Deca sa smetnjama u razvoju (teškoće u razvoju usled urođenih smetnji i socijalnih uslova)

Smetnje u mentalnom razvoju:

Postoji više stepena mentalne zaostalosti, od male do vrlo velike. Psiholozi razlikuju 3 kategorije: morone (debile), imbecile i idioze.

Morone je teško otkriti pre nego što krenu u školu. Ako na kraju prvog razreda dete ne pokaže uspeh u učenju, a psihološka ispitivanja pokažu da mu količnik inteligencije iznosi između 50 i 70, neće biti nikakve sumnje da je u pitanju slučaj mentalne zaostalosti.

Sledeći, niži stepen mentalne zaostalosti predstavljaju imbecili. Njihove mogućnosti za školsko učenje su malene. Emocionalno najstabilniji imbecili, sa gornje granice, donekle i mogu da napreduju u pomoćnim odeljenjima. Oni sa donje granice nemaju nikakve koristi od škole, i najbolje je smestiti ih u domove, gde se o njima drugi brinu. Količnik inteligencije kod njih kreće se od 25 – 50. Odrasli imbecili dostižu intelektualni nivo deteta od 3 – 8 godina.

Idiozi sačinjavaju treću kategoriju mentalno zaostalih. Oni se obično i ne upisuju u školu. I roditeljima, i čitavoj okolini jasno je da je u pitanju visoki stepen zaostalosti. Kad odrastu, idiozi ne premašuju intelektualni nivo deteta od 3 godine.

Mentalna retardacija (MR)

Pod mentalnom retardacijom najčešće podrazumevamo sva stanja koja uzrokuju izraženiji usporen intelektualni razvoj deteta, te zaostajanje na ostalim područjima time uslovljenog razvoja.

Mentalna retardacija može biti genetski uzrokovanata, zatim posledica dejstva štetnih faktora ili bolesti u trudnoći ili na samom porođaju. U toku života MR se može javiti kao posledica nekih trauma i bolesti. Ipak, često uzrok nastanka MR ostaje nepoznat.

Osobe sa mentalnom retardacijom su one koje su zbog zaostajanja u mentalnom razvoju u znatnoj meri usporenije u svom opštem sazrevanju i oštećene u sposobnostima učenja i prilagođavanja zahtevima društvenog života i rada, te su im potrebne zaštita, nega, vaspitanje, obrazovanje i osposobljavanje za rad pod posebnim uslovima.

Usled međuzavisnosti bioloških, psiholoških i socijalnih uticaja na nastanak MR, brojni su i sistemi klasifikacije osoba sa MR. Danas je opšteprihvaćen sistem klasifikacije na osnovu težine simptoma, a shodno tome i sledeći termini: laka MR, umerena MR, teža MR i teška MR.

Mišljenje o sposobnostima osobe sa MR donosi se na osnovu procene opšteg psihičkog razvoja, uzimajući u obzir emocionalni i socijalni razvoj deteta. Sposobnosti osobe sa MR opisujemo u zavisnosti od stepena retardacije:

osoba sa umerenom MR je sposobna da se vaspitava i podučava pod specijalnim uslovima; u stanju je da stiče elementarne navike i brine o svojim osnovnim potrebama, da se osposobljava za jednostavniji rad, i da se prilagodi osnovnim zahtevima društvenog života (npr. jednostavan fizički posao slaganja u zaštitnoj radionici uz stručnu pomoć).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com